

Den findes Spalte 4048, nederst, og lyder saaledes — det var en Replik til den ærede Folketingsmand for Æbeltoft (N. Neergaard): „Det ærede Medlem fra Æbeltoft anførte en Række Eksempler, hvor han mente, at et saadant Skøn vilde være let, idet han anførte Eksempler paa, at man vidste god Besked med, hvem der i Virkeligheden havde tjent, og han anførte ogsaa Eksempler paa Tilfælde, hvor det vilde være urimeligt at beskatte en Mands almindelige Merindtægt, hvis den ikke stod i Forbindelse med Krigstilstanden“. (*Finansministeren* [Brandes]: efter *hans* Mening urimeligt). Ja, det kan jeg ikke se heraf, men det er jo muligt, at der bliver en lille Forandring i den rentykte Tidende. Men jeg har altsaa maattet holde mig til det, her staar — idet jeg dog nu efter Ministerens Afbrydelse ikke nærer Tvivl om, at den højtærede Finansminister ikke har ment det, som det staar her —, og derpaa byggede jeg det Haab, at vi maaske kunde naa til Enighed med den højtærede Finansminister om det Spørgsmaal, hvem der skal inddrages under denne overordentlige Beskatning. Og selv om den højtærede Finansminister har udtalt sig lidt anderledes eller ikke vil vedkende sig Udtalelsen, akkurat som den staar her, kan der maaske alligevel være lidt Haab om, at han kan gaa ind paa den Opfattelse, som laa til Grund for Venstreminidretallets Ændringsforslag i det andet Ting. Jeg kan vedblivende ikke se rettere, end at det er meget irrationelt at falde over nogle Skatteborgere, som maaske rent tilfældigt har haft smaa Indtægter i de 3 foregaaende Skatteaar, men i 1915 og 1916 har store Indtægter, som ikke vedkommer Krigen, medens man lader andre, som maaske i samtlige 5 Aar har haft endnu højere Indtægter, blive fri for en ekstraordinær Beskatning.

Maa jeg endnu kun sige til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), at jeg vedkender mig den Opfattelse, at det ikke vil være i Samfundets Interesse at lægge al Beskatning over paa de direkte Skatteobjekter. Jeg tror, vi derved vilde komme til et meget daarligt Resultat, netop under Hensyn til Samfundets Interesser og ikke mindst til de ubemidlede Interesser.

Piper: Jeg skal ikke nægte, at jeg er blevet noget forbavset over at høre den højtærede Finansminister tale og rette Bebrejdelser imod mig og mit Parti, efter at jeg paa Partiets Vegne har tilsagt velvillig Støtte til at skaffe

Statskassen de Indtægter, den trængte til. Den højtærede Minister syntes, at det var urimeligt, at jeg havde fremsat Ønske om Udvalg. Ja, hvis den højtærede Minister er af den Mening, at man her i Landstinget ikke skal foretage Ændringer i de Love, som kommer fra Folketinget — hverken foretage Ændringer i de enkelte Lovforslag eller, for saa vidt der fremsættes en Samling af Lovforslag, idet man slutter sig til nogle af dem, ønske et eller andet undtaget —, synes jeg, den højtærede Minister har begaaet en stor Fejl ved at gaa med til den Forfatningsforandring, han nylig har virket med til. Thi saa burde der slet intet Landsting være. Hvis der er et Landsting, maa det vel ogsaa være Meningen, at dets Medlemmer selv skal bedømme de Lovforslag, som foreligger, og tage Stilling til dem. Det er det, der er sket i dette Tilfælde. Den højtærede Minister syntes nu, at det var meget magtpaaliggende, at Forhandlingen om disse Lovforslag maatte tilendbringes i Løbet af disse Dage. Saa vidt jeg ved, skal Rigsdagen ind igen. Hvis det ikke kan lykkes at faa disse Lovforslag behandlet færdigt i Udvalget — hvad jeg i øvrigt har tilsagt min Medvirken til, for saa vidt Tiden tillader det, men jeg har betvivlet, at det kunde lade sig gøre —, skal, saa vidt jeg ved, Rigsdagen samles igen efter Valgene saa hurtigt som muligt, og den nye Samling vil altsaa i Virkeligheden være en Fortsættelse af den nuværende. Saa vidt jeg erindrer, begyndte den højtærede Minister netop sit Foredrag med at sige, at naar han ikke havde fremsat de Lovforslag før, var det i Betragtning af, at man maatte gøre Regning paa, at Regeringen vilde holde Rigsdagen inde den hele Sommer igennem, saa længe Krigstilstanden varer, og derfor vilde der blive Tid nok til at beskæftige sig med disse Lovforslag.

Den højtærede Minister hørte formodentlig heller ikke mine Bemærkninger om de enkelte Lovforslag. I alt Fald sammenblandede han de forskellige Bemærkninger, jeg havde fremsat. Jeg udtalte angaaende en vedvarende Skatteordning, at der maatte vi hævde det Princip, som vi en Gang var blevet enige med det daværende Flertal og den daværende Regering, at der skulde være et vist Forhold mellem de direkte og indirekte Skatter, noget, der jo ogsaa har faaet Støtte gennem de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem fra 8de Kreds (Dalsgaard), og at det ikke gaar an at føre alt